

Hoofdstuk 1: Ontmoet Ruby

RUBY is een klein meisje met een enorme fantasie.

Ze houdt ervan om onder haar bed te kruipen en te bedenken welke beestjes daar misschien wel leven. Ze weet altijd nieuwe danspasjes en haar lievelingswoord is 'waarom'.

In Ruby's wereld is Ruby de bedenker en de architect. De ene dag is ze dokter, de volgende dag jaagt ze op beestjes. Haar superkracht? Ruby kan dingen maken met haar fantasie. Niets is onmogelijk als Ruby erover na gaat denken.

Van één ding houdt Ruby niet: als anderen zeggen wat ze moet doen. Dat zorgt soms voor problemen, vooral als de instructies niet duidelijk zijn.

Als haar vader zegt dat ze zich moet aankleden om naar school te gaan, trekt ze wel haar jurk en schoenen aan, maar houdt ze ook haar gestippelde pyjama aan. Papa heeft namelijk niet gezegd dat ze eerst haar pyjama moest uittrekken.

Als het tijd is om haar speelgoed op te ruimen, bergt Ruby haar knuffels, blokken en poppenhuis op, maar laat ze haar kleurpotloden op de grond liggen.

'Kleurpotloden zijn geen echt speelgoed', zegt ze ondeugend.

Hoofdstuk 2: De aanwijzingen

AL struikelend stampft Ruby lekker door haar wereld, terwijl haar vader aan het werk is en op reis. O, wat zou Ruby graag met hem meegaan en ook allerlei avonturen beleven. Werken is vast het mooiste wat er is.

Maar dan, net als Ruby haar vader echt begint te missen, vindt ze onverwacht iets: een ansichtkaart. Ruby's vader zit altijd vol leuke verrassingen!

Ruby vindt het enorm spannend. Ze wil meteen aan haar avontuur beginnen en de edelstenen gaan zoeken, maar papa heeft helemaal geen instructies achtergelaten. Wat is hij soms toch verstrooid! Ze denkt na: *Waar moet ik beginnen? Hoe vind ik de aanwijzingen?*

Ruby zou het liefst gaan liggen en huilen. Maar Ruby is een praktisch meisje en ze begrijpt dat grote problemen vaak niets meer zijn dan veel kleine probleempjes bij elkaar.

En met dat in haar achterhoofd weet ze wat ze als eerste moet doen: 'Ik ga een plan maken!'

Nu ze een plan heeft, voelt Ruby zich sterker. Als eerste kruipt ze onder het bureau, op zoek naar aanwijzingen. Daar vindt ze vier propjes papier.

Voor anderen lijken deze stukken papier misschien rommel – zomaar wat getallen, woorden en uitspraken – maar voor Ruby zijn het aanwijzingen. Zoiets als een geheime code.

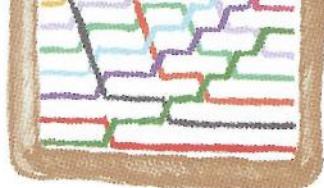
Sneeuwluipaard
woont op een berg
= waar

Pinguïns wonen
in een huis =
niet waar

Stappen zuidwaarts
naar Vossen vanaf
Sneeuwluipaard:
 100×4

Adres
Robots =
'Amfitheater
Parkweg 1600'

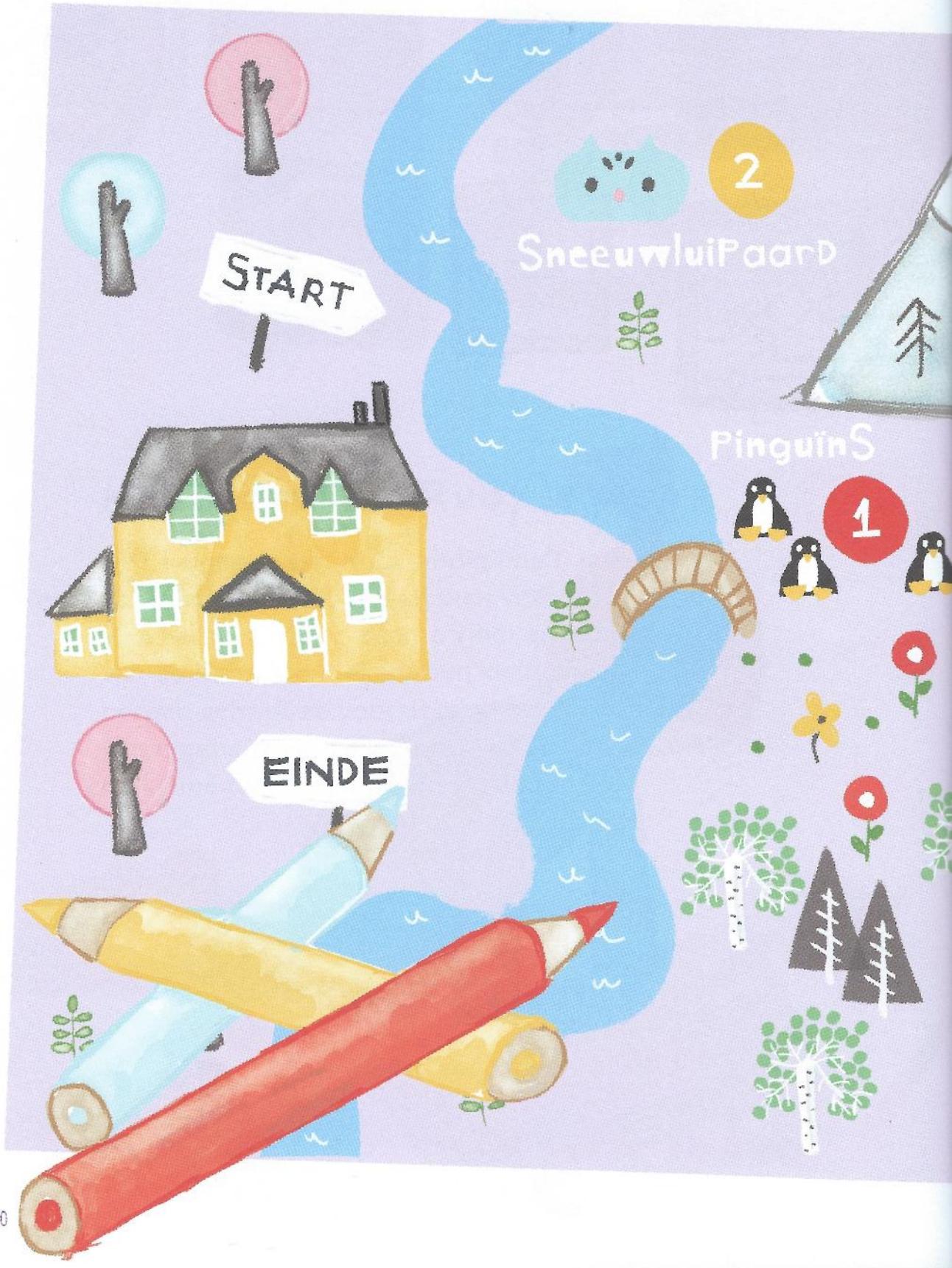

Hoofdstuk 3: Ruby's plan

HET volgende wat Ruby nodig heeft, is een kaart! Voorzichtig tekent ze een plek voor de Pinguïns vlak naast de rivier, daarna vindt ze het adres van de Robots en tekent hun kleine huisje. Bij de bergen schrijft ze voorzichtig 'Sneeuwluipaard' en vervolgens zoekt ze uit waar de Vossen wonen – in de kleine tuin onder de Sneeuwluipaard.

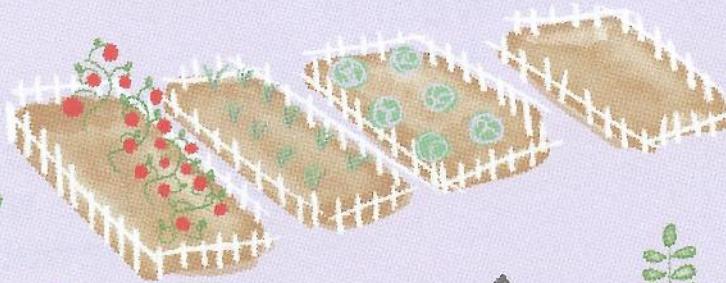

3

vossen

Robots

Ruby's
wereld

5

?

?

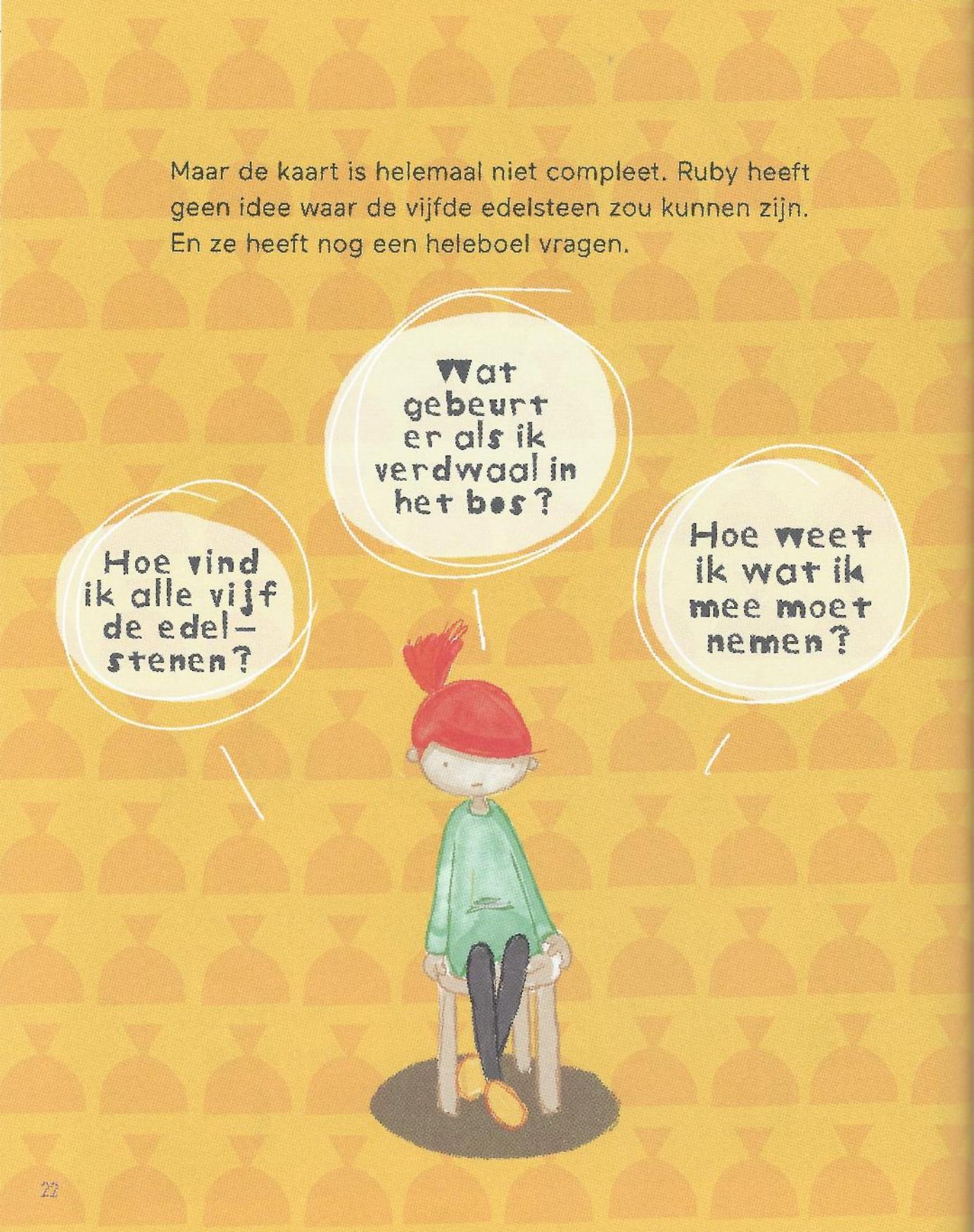

?

?

Maar de kaart is helemaal niet compleet. Ruby heeft geen idee waar de vijfde edelsteen zou kunnen zijn. En ze heeft nog een heleboel vragen.

Wat
gebeurt
er als ik
verdwaal in
het bos?

Hoe vind
ik alle vijf
de edel-
stenen?

Hoe weet
ik wat ik
mee moet
nemen?

Ruby denkt lang en diep na. Dan besluit ze dat ze het best de kortste route van de ene plek naar de andere kan volgen en noteert de volgorde van haar bezoekjes. En ze neemt een rol touw mee. Touw komt altijd van pas. Misschien heeft papa wel ergens hulp achtergelaten.

Ruby rolt de kaart strak op en gaat op weg naar het onbekende.

Hoofdstuk 4: De Pinguïns

DE eerste halte op haar kaart is de woonplaats van de Pinguïns. Er is één ding dat Ruby over de Pinguïns weet: ze zijn heel slim, maar soms moeilijk te begrijpen.

Ruby stapt op de Pinguïns af en vraagt beleefd: 'Hebben jullie een edelsteen gezien die mijn vader hier misschien heeft verstopt?'

'Edelsteen: een waardevolle steen die is bewerkt en gepolijst,' zegt Pinguïn Tux plechtig.

'Uitroepteken punt vinkje vinkje hekje,' valt de Pinguïn met de sjaal hem bij.

'Niet waar! Mijn vader woont op de Noordpool,' zegt de molligste Pinguïn ten slotte.

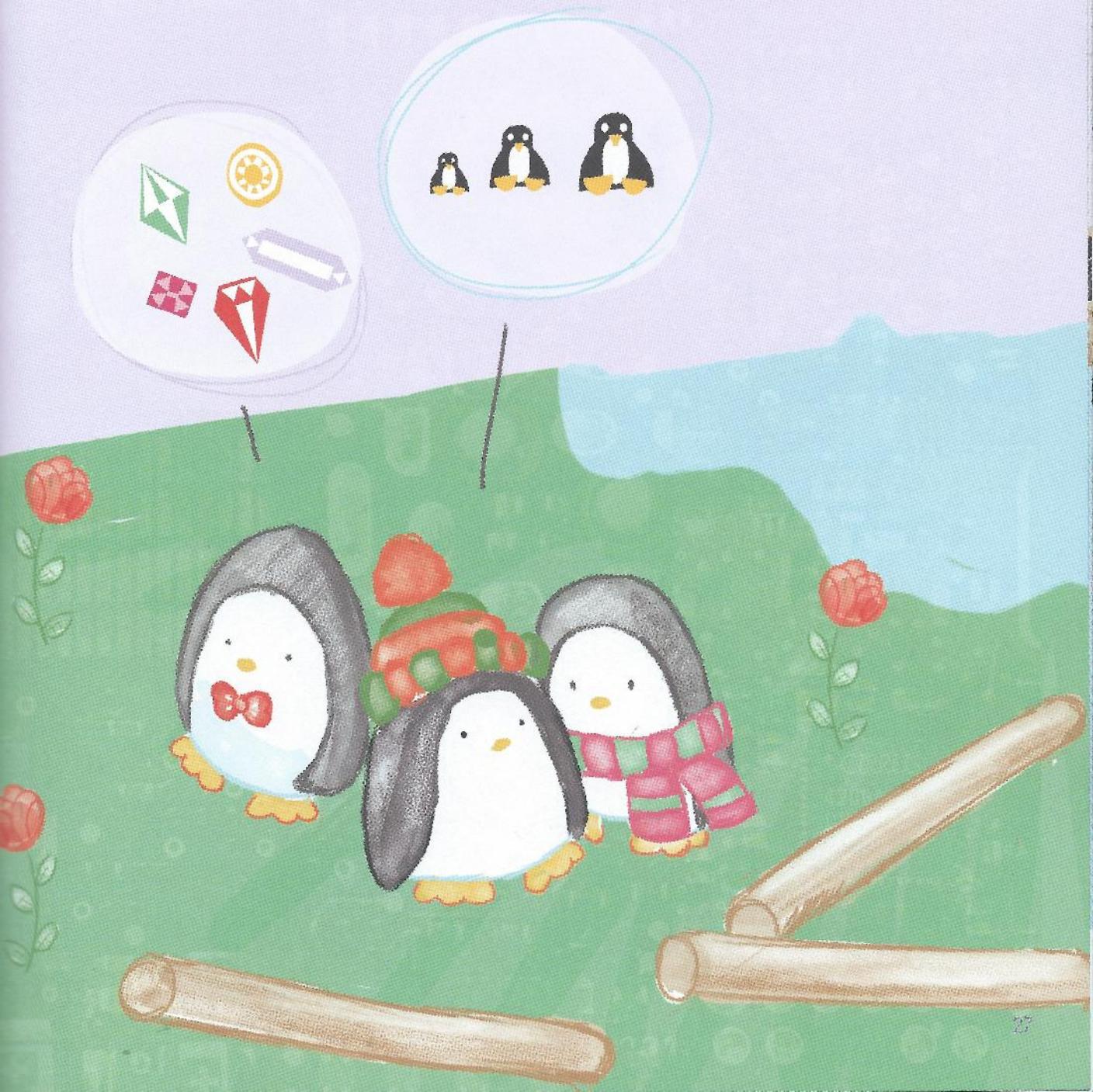
Ruby denkt na over elk antwoord – het lijkt wel een andere taal. Ze begrijpt dat ze duidelijker moet zijn als ze de Pinguïns iets vraagt. Ze probeert het opnieuw.

'Is er hier iets wat kleiner is dan mijn vuist, een stuk steen of mineraal, in welke kleur dan ook, en wat hier zelden wordt gezien?'

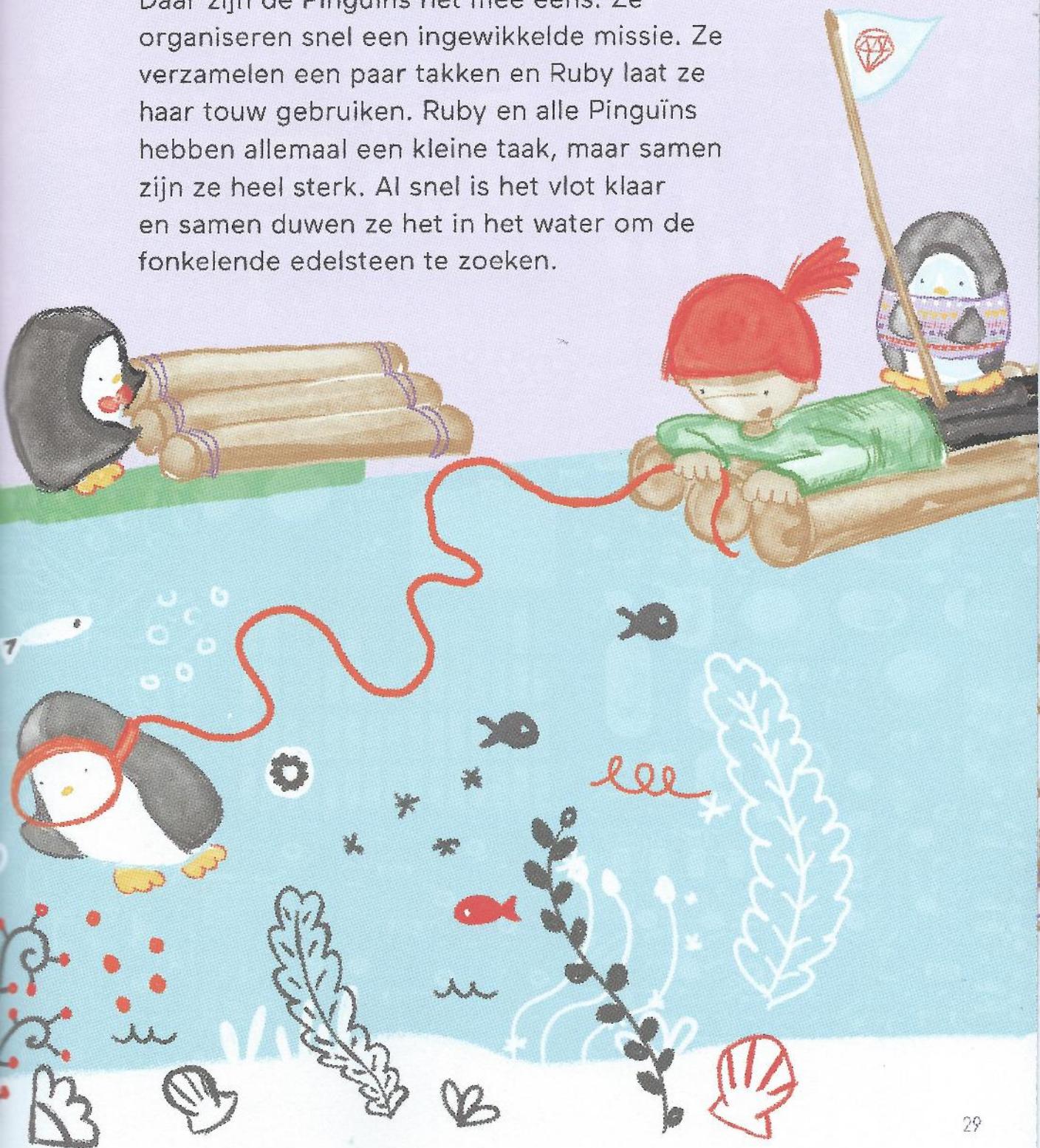
'Waar!' gilt de molligste Pinguïn terwijl hij vrolijk in de richting van de rivier wijst.

'O, dus de edelsteen ligt in de rivier! Waarom bouwen we geen vlot om te proberen de edelsteen uit het water te halen?' stelt Ruby voor.

Daar zijn de Pinguïns het mee eens. Ze organiseren snel een ingewikkelde missie. Ze verzamelen een paar takken en Ruby laat ze haar touw gebruiken. Ruby en alle Pinguïns hebben allemaal een kleine taak, maar samen zijn ze heel sterk. Al snel is het vlot klaar en samen duwen ze het in het water om de fonkelende edelsteen te zoeken.

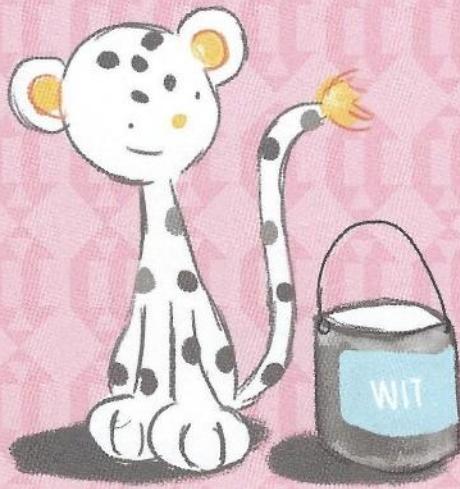
Hoofdstuk 5: Sneeuwlipaard

NADAT ze de Pinguïns heeft uitgezwaaid, klimt Ruby naar de volgende halte op haar kaart: de top van de berg. En daar loopt ze de elegante Sneeuwlipaard tegen het lijf. Sneeuwlipaard zal haar zeker kunnen helpen, maar er klopt iets niet.

'Waarom ben je zo van streek?' vraagt Ruby.

Ik woon hier omdat ik van dingen houd die eenvoudig en netjes zijn. Maar nu is er wanorde,' moppert Sneeuwluipaard. 'Kijk! Het schittert! Het is kleurrijk en het doet pijn aan mijn ogen!'

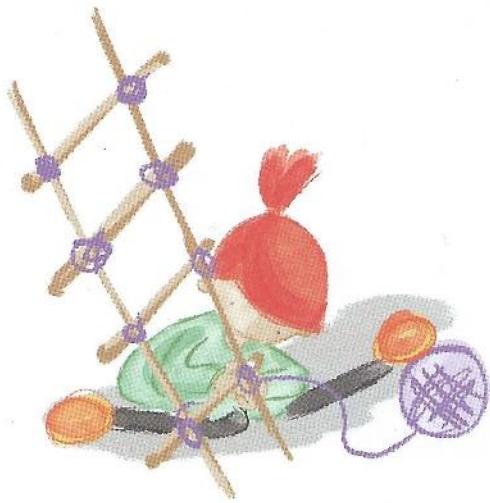
Ruby kijkt waar Sneeuwluipaard naar wijst en ziet een zwakke glinstering op het dak van zijn huis. 'Het is een edelsteen!' roept Ruby blij. Maar Ruby is te klein en de edelsteen ligt te hoog voor haar om erbij te kunnen.

'Concentreer je alleen op de dingen die je moet doen,' adviseert Sneeuwluipaard onverstoorbaar. 'Negeer de details die je afleiden. Op die manier zul je een oplossing vinden.'

Ruby neemt even de tijd om alles op een rijtje te zetten. Ze ziet een stapel takken op de grond. De vorige keer bouwde ze met de Pinguïns een vlot om de rivier op te gaan. Misschien kan ze met takken en touw ook andere dingen maken.

Ze bouwt een eenvoudige constructie
van touw en takken,

herhaalt dat vijf keer,

en zie daar: een ladder!

Sneeuwluipaard glimlacht (op een manier zoals alleen Sneeuwluipaarden dat kunnen doen). Nadat Ruby haar tweede fonkelende edelsteen goed heeft opgeborgen, bedankt ze Sneeuwluipaard en vraagt ze: 'Wat is de beste route naar de tuin?'

Hoofdstuk 6: De tuin

ALS Ruby in de tuin aankomt, is het daar één grote chaos! Het is een rommeltje: overal ligt aarde en groente en de Vossen hollen alle kanten op. Het is moeilijk je ergens op te concentreren. De Vossen weten niet precies wat ze moeten doen. Ze herhalen taken die al afgerond zijn, en slaan andere klussen over die nog wel moeten worden gedaan.

'Nieuwe opdracht! Nieuwe opdracht!' roept de baas van de Vossen. 'Iedereen: pak een zaadje om te planten en ga tegelijk de tuin wieden.'

Ruby kijkt naar de rommelige situatie en krijgt ineens een idee. Ze verheft haar stemt en weet de aandacht van alle Vossen te trekken. 'Jij, jij en jij – jullie zijn de planters. Daarvoor heb je een zak met zaadjes nodig. Als het gat leeg is, stop er dan één wortelzaadje in. Als er een zaadje in zit, dan ga je naar het volgende. Ga door tot je aan het eind van de rij bent en ga dan verder met de volgende rij. Herhaal dit alles vijf keer.'

Ruby is tevreden over zichzelf. Nu door met de anderen.

'De rest van jullie – jullie zijn de wieders. Het is jullie taak om alles wat groen en levend is te verwijderen, behalve als het een wortelzaadje is. Controleer elke rij. Stop als je aan het eind van de vijfde rij bent gekomen.'

'O, dat helpt,' zegt de baas van de Vossen een beetje schaapachtig.

Iedereen gaat aan het werk. En net wanneer het tijd is om het laatste zaadje te planten, ziet Ruby iets half begraven in de modder liggen. Het is een fonkelende roze edelsteen! Nu ze drie edelstenen in haar zak heeft, slaakt Ruby een zucht. Ze is vermoeid maar blij. En op dat moment ruikt ze iets zoets in de lucht. Haar maag begint te knorren.

Hoofdstuk 7: De Robots

NIET ver daarvandaan, in een heel vol huis met een heel volle keuken, zijn de vrolijke Robots aan het bakken. Het ruikt er naar zuurstokken, kaneel, koekjes, melk en jelly beans. *In deze rommelige keuken kan gemakkelijk een edelsteen verstopt zijn,* denkt Ruby.

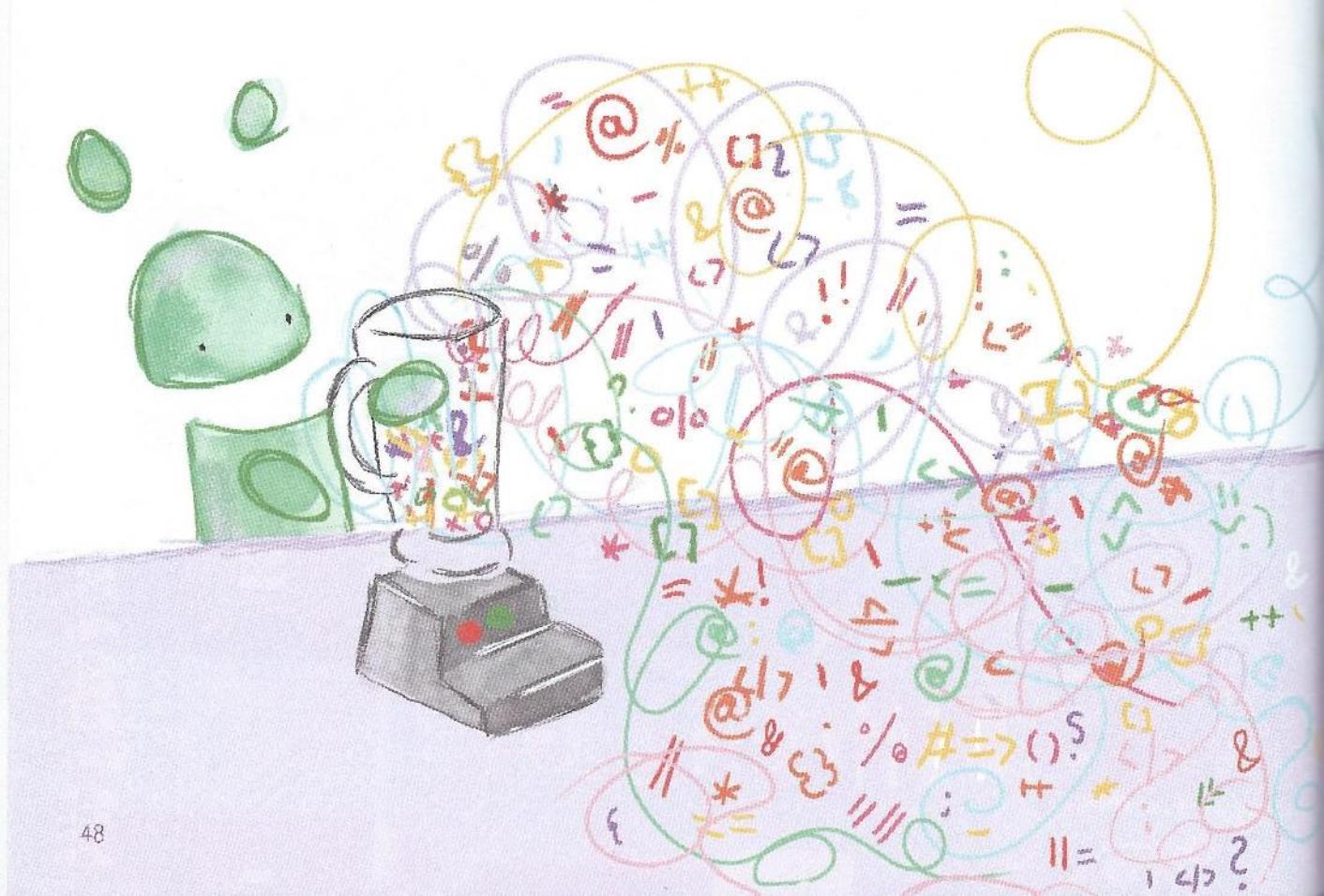
De Robots houden ervan alles te delen en vragen haar al snel binnen te komen om haar te leren hoe je cupcakes maakt.

'Door het schrijven van een recept kun je veel cupcakes maken. Als je eenmaal een goed recept hebt, kun je honderden cupcakes maken of je kunt de ingrediënten wisselen en heel veel verschillende soorten cupcakes maken,' legt een van de Robots uit.

'En recepten worden beter als je ze deelt. Je maakt vrienden als je deelt,' voegt de Robot met de koksmuts toe.

En dus maakt Ruby cupcakes. Heel veel cupcakes. Als ze klaar is, kiest ze er een uit om mee te nemen. ‘Ik neem de cupcake met de rode spikkeltjes, het gele glazuur, en zonder aardbeien,’ besluit Ruby.

Ruby kijkt nog een laatste keer onder de plank en in de oven, maar ze kan de edelsteen helaas niet vinden. Met de cupcake in haar hand bedankt ze de Robots en gaat weer op weg. Maar als ze een hap neemt, ziet ze ineens iets glinsteren in de cupcake!

Hoofdstuk 8: Django

RUBY loopt het bos in met de vier edelstenen in haar rugzak. Ze is nog maar net op weg als er opeens een jongen voor haar staat met een grote slang om zijn schouders. Ruby ziet meteen de laatste edelsteen die aan een ketting om de nek van de jongen hangt.

'Hoe kom je aan die edelsteen? En wat is dat voor dier?' vraagt Ruby.

'Ik heet Django, en dit is mijn huisdier, Python. Wie ben jij? En wat doe je in mijn bos?'

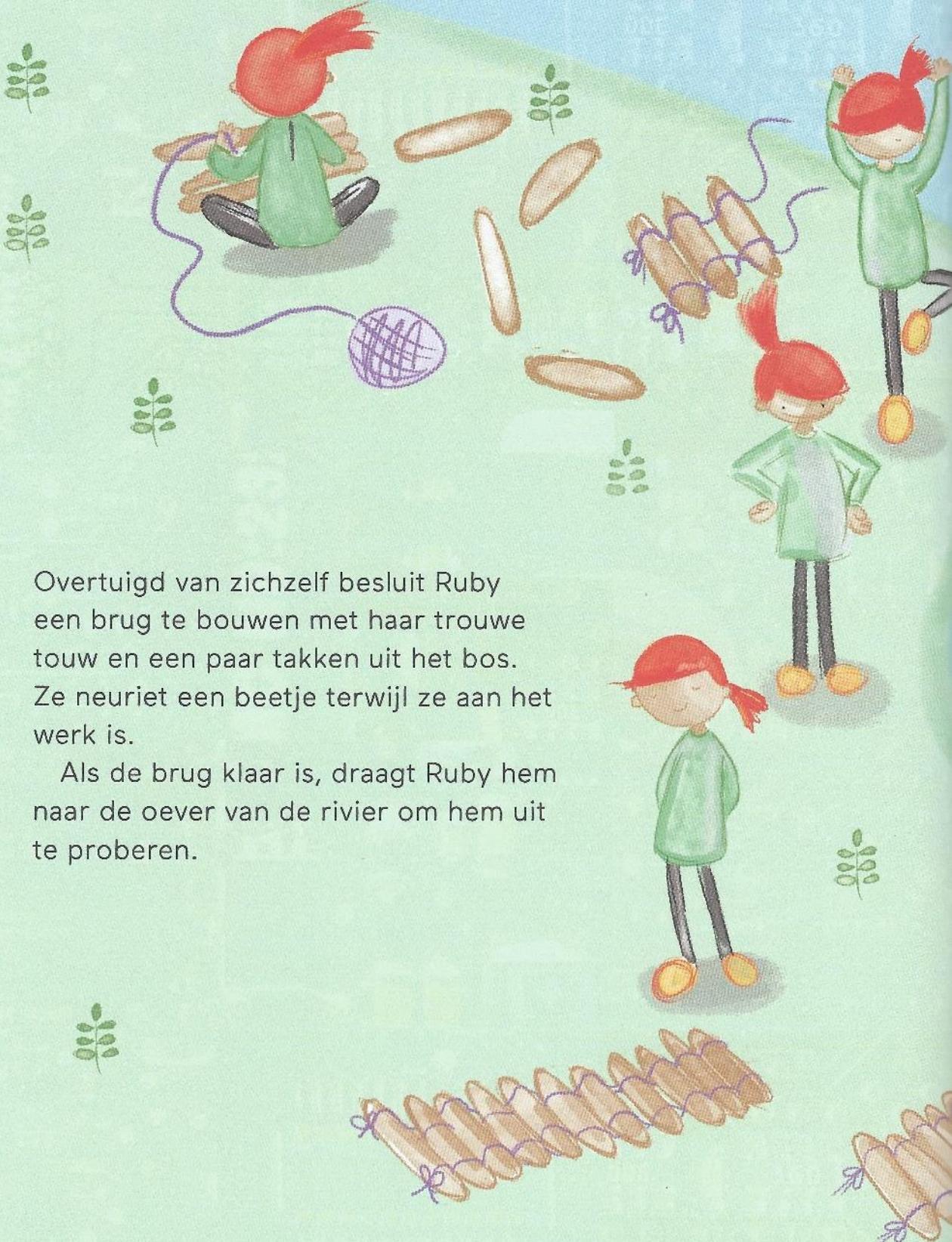
'Ik ben Ruby. Dit is niet jouw bos, het is van iedereen,' zegt Ruby fel.

Ruby rent boos weg zonder de edelsteen, vastberaden om naar huis te gaan, weg van deze jongen. Maar als ze bij de rivier komt, ziet ze dat deze te breed is om over te kunnen steken. Ruby stopt om na te denken. Ze zal er vast iets op weten te vinden.

'Je pakt het verkeerd aan,' zegt Django, die stiekem achter haar aan is gekomen. 'Ik zal je laten zien hoe het moet.'

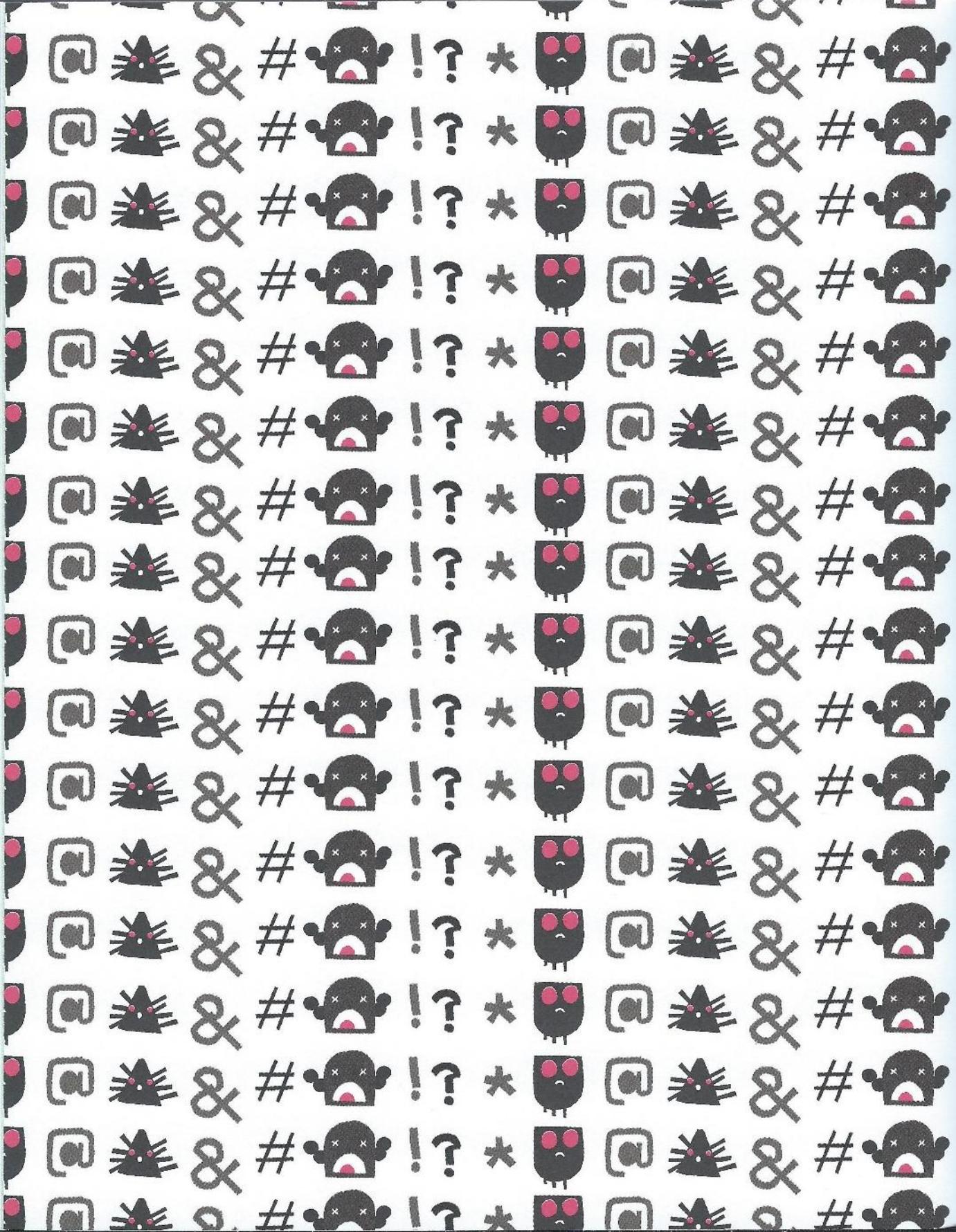
'Ik kan dit heel goed zelf oplossen,' antwoordt Ruby.

Overtuigd van zichzelf besluit Ruby een brug te bouwen met haar trouwe touw en een paar takken uit het bos. Ze neuriet een beetje terwijl ze aan het werk is.

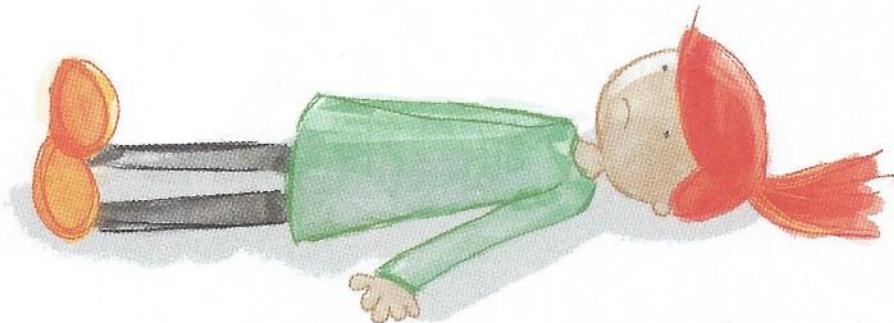
Als de brug klaar is, draagt Ruby hem naar de oever van de rivier om hem uit te proberen.

Maar hij werkt niet!

Hoofdstuk 9: Het Probleem

RUBY schaamt zich. Doordat ze zoveel haast had met het bouwen van de brug, is ze vergeten na te denken over hoe ze hem aan de overkant kon vastmaken.

'Het is niet erg, Ruby. Het was een hele goede eerste poging,' verzekert Django haar. 'Samen komen we er wel uit. Heb je nog touw over?'

Nadat ze even heeft nagedacht, stelt Ruby voor: 'Zullen we de brug met mijn touw aan Python vastmaken, zodat hij ermee naar de overkant kan zwemmen?'

Hun plan lukt!

Net wanneer Ruby van plan is om Django te vragen naar de edelsteen om zijn nek, lijkt de steen ineens helemaal niet meer zo belangrijk. Ze heeft er al vier. En edelstenen bakken, peinzen, duiken en ruziën niet zoals vrienden dat wel doen.

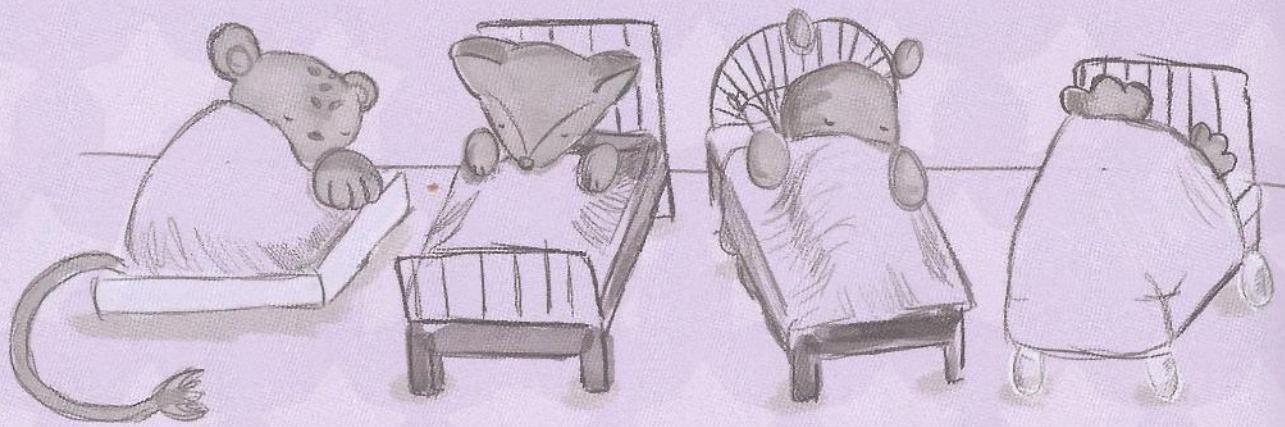

Ruby glimlacht naar Django, maar zegt
niets over de laatste edelsteen. Ze is
eindelijk weer op weg naar huis.

Hoofdstuk 10: Thuis

ALS ze weer in haar bed ligt, denkt Ruby na over de lange dag. Ze slaapt al bijna als haar vader binnenkomt.

'Pap, ik heb alle edelstenen gevonden! Ik had een plan,' begint ze slaperig te vertellen.

'Het ging niet helemaal perfect, maar dat geeft niet, want ik kreeg hulp van de vreemde Pinguïns en toen hebben we samen een vlot gebouwd. Daarna ontmoette ik de eenzame Sneeuwluipaard, die me geleerd heeft me te concentreren en een ladder te maken. En ik heb de tuinierende Vossen geholpen beter samen te werken en ik heb van de Robots geleerd hoe ik de heerlijkste cupcakes kan bakken. Zelfs de bazige Django heeft me geholpen.'

'Ze zijn allemaal zo heel erg verschillend,
maar ze hebben me allemaal geholpen tijdens
mijn avontuur en ze zijn allemaal ... vrienden.'

